

ת"פ 32089/08/15 - מדינת ישראל נגד א.צ.

בית משפט השלום בראשון לציון

04 אפריל 2016

ת"פ 32089-08-15 מדינת ישראל נ' צ'

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אברהם הימן
המאשימה מדינת ישראל
נגד
הנאשם א.צ.

החלטה

לפני בקשה לביטול כתב האישום, לפי סעיף 149(4) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, בטענה כי העובדות המתוארות בכתב האישום אינן מהוות עבירה.

רקע.

ביום 16.8.15 הוגש כנגד הנאשם כתב אישום המייחס לו עבירה של הפרת הוראה חוקית לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977. על פי עובדות כתב האישום, במועד האירוע נשוא כתב האישום היו הנאשם והגב' צ.ג. (להלן- "המתלוננת") בני זוג נשואים בהליכי גירושין. ביום 19.2.14 במסגרת תיק תמ"ש 34165-02-14 בפני כב' השופט נחשון פישר, נאסר על הנאשם בין היתר להיכנס לדירת המתלוננת ברחוב בראשון לציון (להלן- "המקום") ולהטריד את המתלוננת בכל מקום ובכל דרך ועותק ממנו נמסר לנאשם. בתאריך 17.3.14 הוארך צו המניעה הזמני ביום 19.2.14 עד החלטה אחרת. בתאריך 21.5.15 בשעה 17:00 או בסמוך הפר הנאשם הוראה חוקית בכך שנכנס למקום בניגוד לצו האוסר עליו להיכנס למקום. בנסיבות המתוארות לעיל הפר הנאשם הוראה חוקית שניתנה כדין.

בדיון שהתקיים ביום 7.3.16 הודיע בא כוח הנאשם כי בפיו טענה מקדמית לפיה כתב האישום אינו מגלה עבירה, והשמיע טיעוניו בעניין זה בעל פה.

בהחלטה מאותו היום איפשרתי למאשימה להשיב לטענות הסניגור בכתב.

טיעוני בא כוח הנאשם.

בא כוח הנאשם טוען כי דין כתב האישום להתבטל לפי שאינו מגלה עבירה. לטענתו צו המניעה הזמני אותו, על פי

הנטען בכתב האישום, הפר הנאשם הינו צו שהוארך ביום 19.2.14 עד להחלטה אחרת. הנאשם נכנס למקום לאחר 15 חודשים מאז שהוארך תוקף הצו. על יסוד אלו טען כי הארכת תוקף הצו עד להחלטה אחרת וללא הגבלה אינה מידתית ואינה יכולה להתקיים, וכן טען כי הנאשם לא ידע כי האיסור קיים לאחר שחלפה תקופה כה ארוכה וכי על כן לא מתקיימת בו מחשבה פלילית. עוד טען בא כוח הנאשם כי אם תידחה טענתו זו יטען לקיומו של סייג לאחריות פלילית משום זוטי דברים.

טיעוני באת כוח המאשימה.

באת כוח המאשימה טענה כי טענת בא כוח הנאשם לפיה מדובר בכתב אישום אשר אינו מגלה עבירה אינה נכונה. לתגובתה צירפה עותק מהחלטות בית המשפט לענייני משפחה בעניין צו המניעה שניתן כנגד הנאשם מיום 19.2.14 ומיום 17.3.14. על פי ההחלטה מיום 19.2.14 ניתן צו מניעה זמני, במעמד צד אחד, כנגד הנאשם ובית המשפט הורה על קיום דיון במעמד שני הצדדים. ביום 17.3.14 התקיים דיון במעמד שני הצדדים אליו לא התייצב הנאשם. בהחלטה שניתנה באותו מעמד הורה בית המשפט לענייני משפחה כדלקמן: **"בשלב זה ועד להחלטה אחרת מוארך צו המניעה הזמני אשר ניתן על ידי ביום 19.2.14. ... ככל שיבקש המשיב ייקבע מועד נוסף לדיון בבקשה לצו מניעה אשר בפניו. לא יבקש המשיב דיון נוסף, כי אז יהפוך צו המניעה לצו קבוע בעוד 30 ימים ואז גם יסגר תמ"ש 34165-02-14 ע"י המזכירות ללא צורך בהחלטה נוספת"**. על כן טוענת באת כוח המאשימה כי במועד ביצוע העבירה היה תלוי ועומד כנגד הנאשם צו מניעה קבוע האוסר עליו להיכנס לדירת המתלוננת והנאשם הפר צו זה. כמו כן טענה כי בניגוד לטענת בא כוח הנאשם, הנאשם מסר בחקירתו כי ידע אודות תוקפו של הצו. באשר לטענה אודות זוטי דברים, טענה באת כוח המאשימה כי אין מדובר במעשה קל ערך כי אם במעשה חמור של רמיסת הוראות בית המשפט תוך פגיעה בביטחונם של המתלוננת ובני משפחה נוספים.

דיון והכרעה.

כידוע, טענה מקדמית לפיה אין העובדות המתוארות בכתב האישום מהוות עבירה נבחנת לפי מסגרת העובדות שבכתב האישום, לפי שבשלב המקדמי אין בפני בית המשפט אלא את כתב האישום.

משמעותה של הטענה המקדמית לפיה העובדות המתוארות בכתב האישום אינן מהוות עבירה, מחייבת לבחון האם אמנם פרשת העובדות שבכתב האישום מגלמת תשתית עובדתית לכאורה לכל רכיבי היסוד העובדתי שבעבירה נשוא האישום. הפועל המעשי לביסוס הטענה הוא **"שגם אם יודה הנאשם בכל העובדות המפורטות בכתב האישום, לא יהא בכך בסיס נאות להרשעתו בעבירה המיוחסת לו ... אשר על כן, אין טעם לקיים את הדיון על פי אותו כתב אישום, שהרי התביעה "מוגבלת" להוכחת העובדות המפורטות בו בלבד"** (ראו בספרו של המלומד י. קדמי, סדר הדין בפלילים, חלק שני, בעמ' 437).

סעיף 287(א) לחוק העונשין קובע כי **"המפר הוראה שניתנה כשורה מאת בית משפט או מאת פקיד או אדם הפועל בתפקיד רשמי ומוסמך לאותו ענין, דינו - מאסר שנתיים"**.

בא כוח הנאשם טוען, למעשה, כי אין בעובדות כתב האישום להניח בסיס לרכיב נסיבתי של היסוד העובדתי וליסוד הנפשי. באשר לרכיב הנסיבתי טוען הוא כי ההוראה אותה, על פי הנטען, הפר הנאשם הינה הוראה בלתי מידתית וככזו לא היה לה תוקף בעת ביצוע המעשה. באשר ליסוד הנפשי טוען הוא כי יסוד זה לא נתקיים בנאשם לפי שלא ידע שהאיסור שביסוד ההוראה שריר וקיים במשך תקופה ארוכה.

עיון בכתב האישום מעלה כי יש בו להניח בסיס עובדתי לאישום בדבר הפרת הוראה חוקית ואני דוחה טענות בא כוח הנאשם בעניין זה. על פי עובדות כתב האישום, הנאשם נכנס לדירת המתלוננת למרות צו שאסר עליו לעשות כן ואשר היה בתוקף במועד ביצוע המעשה לפי שביום 17.3.14 תוקפו הוארך עד להחלטה אחרת. המדובר בצו מניעה, אשר לאחר 30 ימים מיום שניתנה החלטת בית המשפט לענייני משפחה ביום 17.3.14, הפך לקבוע. טענת בא כוח הנאשם על כך שהארכת תוקף הצו לתקופה בלתי מוגבלת ועד להחלטה אחרת אינה מידתית- אינה רלבנטית לטענה המקדמית הנדונה. המדובר בטענה המופנית כנגד סבירותה של ההוראה החוקית ולא בטענה השוללת תוקף משפטי מאותה הוראה חוקית. טענות מעין אלה שומה על ההגנה להעלות במסגרת המתאימה. בשלב מקדמי זה, וכפי שכבר הובהר, יש בעובדות כתב האישום להניח תשתית להרשעת הנאשם ואין בהן כל פגם או חסר.

הוא הדין, בשינויים המחויבים, אף באשר לטענה כי כתב האישום אינו מגלה עבירה לפי שלא התקיימה בנאשם מחשבה פלילית בעת ביצוע העבירה. טענה זו אינה רלבנטית כלל וכלל לטענה המקדמית הנדונה לפי שעניינה ביסוד הנפשי ולא ביסוד העובדתי. מעבר לכך יוער כי תמוהה טענת בא כוח הנאשם כאשר טוען, בעת ובעונה אחת, כי אמנם הצו שאסר כניסת הנאשם לביתה של המתלוננת היה בתוקף אולם באופן בלתי מידתי לטעמו ולצד זאת טוען כי הנאשם לא ידע כי הצו בתוקף. באת כוח המאשימה טענה, בעניין ידיעתו של הנאשם אודות תוקף הצו, תוך התייחסות לדברים שמסר הוא בחקירה. אולם לצורך החלטה בבקשה המקדמית אין מקום ואין צורך להידרש לכך.

באשר לטענה החלופית אשר בדעת בא כוח הנאשם לטעון והיא טענה לפטור מאחריות פלילית משום זוטי דברים, אזי ראוי היה אילו לא נטענה טענה זו. אעיר כי ראוי היה לסניגור לבחון הטענה קודם שביקשו להעלותה.

היעלה על הדעת שעבירה של הפרת הוראה חוקית - צו מניעה שהוצא על ידי בית המשפט לנאשם - הינו בגדר מעשה של מה בכך, בגדר זוטי דברים?! היעלה על הדעת כי עבירה שמטבעה ומהותה יש עמה פגיעה באושיות הסדר החברתי והמשפטי, תוגדר כזוטי דברים?! שאלות רטוריות גרידא אלה, אינן מצריכות מענה. מכל מקום, ירצה הנאשם לטעון טענה זו, בסופו של הבירור העובדתי, יעשה כן. לאחר בירור עובדתי, ועל בסיס העובדות שיתבררו, שמורה לנאשם הזכות לטעון טענה זו, אף שכטענה מקדמית מצאתי לדחותה.

סוף דבר, הבקשה נדחית.

מזכירות בית המשפט תעביר ההחלטה לבאי כוח הצדדים.

ניתנה היום, כ"ה אדר ב' תשע"ו, 04 אפריל 2016, בהעדר הצדדים.

עמוד 3